

Udgifterne, opgjorte paa sædvanlig Maade, for 1907—08 ere 73,7 Mill. Kr., ere de paa Finanslovforslaget 1911—12 85,5 Mill., altsaa omtrent 12 Mill. Kr. mere. Spørger man nu, hvordan det har sig med disse forøgede Udgifter, hvor de høre hjemme, og hvorledes de fordele sig, ja, saa vise de sig over hele Finansloven, men stærkest paa Indenrigs-, Justits- og Kultusministeriet. I 1907—08 vare Udgifterne til Indenrigsministeriet opførte med 9,6 Mill.; paa det Finanslovforslag, som foreligger for os, ere de opførte med 13,3 Mill. Kr. Det er altsaa en Forøgelse i de 4 Aar med 3,7 Mill. Kr. Justitsministeriet var opført i 1907—08 med 7,8 Mill. Kr. og paa det foreliggende Forslag med 8,9 Mill. Kr., altsaa 1,1 Mill. Kr. større. Endelig paa Kultusministeriets Budget var Udgiften i 1907—08 opført med 9,9 Mill. Kr., paa det foreliggende Finanslovforslag ere de opførte med 13,5, det giver en Forøgelse af 3,6 Mill. Kr. Det bliver altsaa en samlet Forøgelse paa disse tre Budgetter af 8,4 Mill. Kr.

Dersom man endvidere vil spørge om, hvad disse Udgifter fortrinsvis gaa til, maa jeg sige, at de gaa fortrinsvis til sociale og humane Formaal. Ser jeg saaledes paa Indenrigsministeriets Budgetter for de to Finanslove, jeg har nævnt, viser det sig, at paa Finansloven 1907—08 var Alderdomsunderstøttelsen opført med 3,600,000 Kr., paa det nu foreliggende Finanslovforslag er den opført med runde 5 Mill. Kr., og jeg tager neppe fejl, naar jeg siger, at de 5 Mill. ikke ville slaa til. I alt Fald er det mig fuldstændig klart, at de 4 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. som ere opførte paa dette Aars Finanslov, ikke ville slaa til, thi allerede paa Finansloven for 1909—10, altsaa Aaret før, vare Statens Udgifter til Alderdomsunderstøttelse 4,926,000 Kr., og de stige jo regelmæssigt med nogle hundredetusind Kroner hvert Aar.

Gaar jeg dernæst til Sygekasserne, vare de i 1907—08 opførte med 1,728,000 Kr., de ere nu opførte med 2,364,000 Kr., det er en Forøgelse af 636,000 Kr. Hjælpekasserne, som den Gang vare opførte med 200,000 Kr., ere nu for Tiden opførte med 250,000 Kr. Dertil er senere kommet Arbejdsløshedskasserne, som paa det foreliggende Finanslovforslag alt i alt ere opførte med 710,000 Kr. Det vil altsaa sige, at af de 3,7 Mill. Kr. som Indenrigsministeriets Udgiftsbudget er steget med i de 4 Aar, hidrøre næsten 2,8 fra de nævnte Udgifter.

Gaar jeg til Justitsministeriet, er det

der væsentlig Udgiften til forsømte Børn og alt, hvad der staar i Forbindelse dermed, som nu er oppe paa 390,000 Kr., og saa den meget store Udgift til Sanatorier, Tuberkuløsehospitaller og den Slags Ting, som nu er opført med 1,495,000 Kr., altsaa næsten 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Hvad endelig Kultusministeriets Budget angaar, er det fortrinsvis Udgifterne til Skolevæsenet, som bevirke Forhøjelsen. Udgiften til Folkeskolen var i 1907—08 3,181,000 Kr. paa Finanslovforslaget. Paa det foreliggende Finanslovforslag er den opført med 4,855,000 Kr. Alene Tilskuddet til Lærerlønninger er steget fra 2,200,000 Kr. til 3,600,000 Kr., altsaa med 1,400,000 Kr. i de 4 Aar. Saa er der ogsaa kommet nye, meget store Udgiftsposter til paa Kultusministeriet, særlig det nye Righospital vil komme til at veje meget tungt her. Naar man sammenligner de Udgifter, vi før havde til Frederiks Hospital og Fødselsstiftelsen, med de Udgifter, vi nu have til disse to Institutioner og til det nye Hospital, vil Forskellen være omtrent 1 Mill. Kr.

Naar jeg her særlig har nævnt disse Udgifter i humane og sociale Øjemed, er det ikke, fordi jeg mener, at det er Udgifter, vi i Fremtiden særlig skulle spare paa. Jeg tror ikke, at vi skulle eller kunne det, og jeg antager, at de fleste ærede Medlemmer ville være enige med mig deri. Ja, maaske Udgiften til Sygekasseloven! Jeg hører i alt Fald mange Steder Meddelelser om, at man har udvidet Rammerne for denne Statshjælp langt ud over, hvad Meningen var, da Sygekasseloven blev vedtaget. Det er rimeligt, at der bliver taget Forholdsregler herimod, saa at man i alt Fald kan undgaa den stadige Forøgelse, som hidtil har fundet Sted, selv om det ikke skulde lykkes at faa direkte Nedsættelser her, men ellers antager jeg ikke, at vi ville komme ned med disse Udgifter. Der kan maaske være Tale om en Forandring i Formen, særlig for Alderdomsunderstøttelsens Vedkommende, saaledes at man stiller noget Krav om Selvhjælp. Det er maaske slet ikke saa nemt, og det kan være, at det bliver meget kostbart at faa det gjort, at i hvert Fald Overgangen bliver meget kostbar, men i Længden vil det jo nok betale sig og være rigtig. Det er muligt, at der kan gøres noget i den Retning, men selve Udgiften tror jeg ikke, man kommer bort fra, og jeg vil sige, at jeg ønsker heller ikke, at man skal bort fra den.

Naar man nu skal se at raade Bod